

Rapport

Datum: 14 april 1999

Rapportnummer: 1999/162

Klacht

Op 11 november 1998 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer B. te Colchester (Groot-Britannië), ingediend door de heer. Be. te Poortugaal, met een klacht over een gedraging van de Belastingdienst/Ondernemingen Rotterdam 2. Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de Minister van Financiën, werd een onderzoek ingesteld. Op grond van de namens verzoeker verstrekte gegevens werd de klacht als volgt geformuleerd:

Verzoeker heeft op 4 februari 1998 bij de Belastingdienst/Ondernemingen Rotterdam 2 een verzoek ingediend om vergoeding van de kosten (adviseurkosten ten bedrage van f587,50) gemaakt in de bezwaarfase met betrekking tot aan hem opgelegde aanslagen inkomstenbelasting/premie volksverzekeringen 1995 en 1996. Hij klaagt erover dat de Belastingdienst op 29 september 1998 afwijzend heeft beslist op dit verzoek.

Achtergrond

(Zie **BIJLAGE**)

Onderzoek

In het kader van het onderzoek werd de Belastingdienst/Ondernemingen Rotterdam 2 verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Daarnaast werd Staatssecretaris van Financiën de gelegenheid geboden om commentaar op de klacht te geven. De Staatssecretaris maakte van deze gelegenheid geen gebruik. Tevens werd de Belastingdienst een aantal specifieke vragen gesteld. Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. Zij deelden mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen.

Bevindingen

De bevindingen van het onderzoek luiden als volgt:

A. FEITEN

1. De Belastingdienst/Ondernemingen Rotterdam 2 (hierna: de Belastingdienst) ontving op 15 april 1996 de aangifte inkomstenbelasting/premie volksverzekeringen (ib/pvv) 1995 van verzoeker die was ingediend door diens gemachtigde. Bij de aangifte was de vraag 'Komt u in aanmerking voor vrijstelling of vermindering van premie volksverzekeringen' beantwoord met 'neen'. In de aangifte was opgenomen de volgende specificatie van

inkomsten die onder de loonbelasting vallen:

"... Naam werkgever/instantie periode TVAW loonheffing loon SoZaWe
Gem.Rotterdam,RWW 0302-1109 V 1.691 8.929 X, Londen 0101-2312 T 3.630 17.919 + +
5.321 26.848..." 2. De Belastingdienst heeft op 25 maart 1997 een controle ingesteld naar
de aanvaardbaarheid van de door/namens verzoeker ingediende aangiften ib/pvv 1993 tot
en met 1995. In het rapport van 14 april 1997 dat van de controle is opgemaakt is onder
meer het volgende opgenomen:

"...4. Inkomstenbelasting

4.1. Inkomsten uit arbeid (Verzoeker; N.o.) heeft in 1995 bij diverse werkgevers
inkomsten genoten die onder de loonbelasting vallen. Daartoe behoort ook een Engelse
werkgever, namelijk X. te Londen. Van deze werkgever werd f 17.919 ontvangen. In de
aangifte werd f 3.630 vermeld als zijnde ingehouden loonheffing m.b.t. deze inkomsten.
Het handelt hier echter om in Groot-Brittannië ingehouden loonbelasting, zodat deze niet in
Nederland verrekend kan worden. Voor deze inkomsten dient de evenredigheidsmethode
te worden toegepast, waardoor een vermindering wordt verleend op de (Nederlandse)
inkomstenbelasting, en wel voor een deel dat overeenkomt met de verhouding tussen het
buitenlands inkomen en het totaal inkomen. Voor 1995 zou dit neerkomen op een
vermindering van 17.919/25.460, vermenigvuldigd met de in principe verschuldigde
inkomstenbelasting. Gelet op hetgeen onder punt 5.1. hierna vermeld is, komt dit neer op
een vermindering van 17.919/27.880, vermenigvuldigd met de verschuldigde
inkomstenbelasting.

5. Slotopmerkingen

5.1. Overzicht correcties 1994 Meer winst f 2.420 1995 Geen verrekening van Engelse
loonbelasting, wel vermindering van de te betalen inkomstenbelasting middels de
evenredigheidsmethode. Uit praktische overwegingen wordt de op 1994 betrekking
hebbende correctie verwerkt in het inkomen van 1995.

5.2 Slotbespreking

De gevolgen van het boekenonderzoek zijn met (verzoeker; N.o.) besproken. Hij kan zich
met de correcties verenigen..."

3. De Belastingdienst legde op 31 mei 1997 aan verzoeker de aanslag ib/pvv 1995 op. De
aanslag werd opgelegd conform de aangifte (geen vrijstelling of vermindering van premie
volksverzekeringen), met dien verstande dat de tijdens de controle besproken correcties
werden verwerkt.

4. Verzoekers gemachtigde diende op 30 juni 1997 tegen de aanslag ib/pvv 1995 een
bezwaarschrift in. In het bezwaarschrift werd het volgende aangevoerd:

"...Bij het vaststellen van de aanslag is afgeweken van de aangifte. Het belastbare
inkomen is f 2.420 hoger vastgesteld van de aangifte vermeldt. Naar aanleiding van een
ingesteld onderzoek op 25 maart 1997 is overeengekomen dat de desinvesteringsbijtelling
ad f 1.758 ten gevolge van het beëindigen van de onderneming per september 1994,

alsmede een correctie van de afschrijving ad f 662, zouden worden verwerkt in het inkomen van 1995. Wij verzoeken u echter voor wat betreft de desinvesteringsbijtelling op grond van artikel 8 lid 1 onder d om toepassing van de stakingsvrijstelling. Hierdoor wordt het belastbaar inkomen verminderd met f 1.785 tot een bedrag van f24.922. Door cliënt is in het jaar 1995 gedurende een aaneengesloten periode van meer dan drie maanden, namelijk vanaf 11 september 1995 t/m 31 december 1995, uitsluitend in Engeland arbeid verricht voor de Engelse werkgever X. te Londen. Wij verzoeken u derhalve om vrijstelling van premieheffing volksverzekeringen met betrekking tot het in Engeland verdiende loon ad f 17.919. In de aanslag is wel reeds rekening gehouden met een vermindering van de inkomstenbelasting. Naar aanleiding van het vorenstaande bedraagt de verschuldigde inkomstenbelasting f1.159 (6,15% van f 18.848) en de premie volksverzekeringen f 292 (31,5% van f 929). Na de aftrek ter voorkoming van dubbele belastingheffing ad f 796 en verrekening van de in Nederland ingehouden loonheffing ad f 1.691 is er door cliënt derhalve f 1.036 terug te ontvangen..." 5. Naar aanleiding van het bezwaarschrift van 30 juni 1997 maakte de Belastingdienst op 15 augustus 1997 een verminderingsbeschikking op. Hierbij werd een fout gemaakt bij de nadere vaststelling van het premie-inkomen. In plaats van het eerder vastgestelde premie-inkomen te verminderen met het in Engeland verdiende loon is het belastbaar inkomen vermenigvuldigd met de breuk aantal dagen in Nederland inkomen genietend/totaal aantal dagen 1995 ($F 24.922 * 250/360$). Deze fout is na telefonisch contact tussen verzoekers gemachtigde en de Belastingdienst met een tweede verminderingsbeschikking hersteld.

6. Verzoekers gemachtigde diende op 15 juli 1997 de aangifte ib/pvv 1996 van verzoeker in bij de Belastingdienst. In de aangifte waren de vragen 9d en 9e als volgt beantwoord: Vraag 9d, 'Komt u in aanmerking voor aftrek i.v.m. buitenlandse belasting: ja 50.420'; Vraag 9e, 'Komt u in aanmerking voor vrijstelling of vermindering van premie volksverzekeringen: ja'; 'Bedrag waarover de vrijstelling of vermindering berekend wordt: 50420'; 'Aantal dagen voor korting premie-inkomen (maand=30dagen): 360'.

7. De Belastingdienst legde op 27 augustus 1997 aan verzoeker de aanslag ib/pvv 1996 op. Bij deze aanslag was ten onrechte premie volksverzekeringen berekend. Nadat verzoekers gemachtigde op 11 september 1997 tegen deze aanslag een bezwaarschrift had ingediend, is deze fout hersteld. Het bezwaarschrift had de volgende inhoud; "...Bij het opleggen van de aanslag is ten onrechte premie volksverzekeringen berekend. (Verzoeker; N.o.) heeft het gehele jaar 1996 uitsluitend in Engeland arbeid verricht en is derhalve, zoals in de aangifte vermeld, vrijgesteld van premie volksverzekeringen over het in Engeland verdiende loon ad f 50.420. Wij verzoeken u derhalve u genoemde aanslag te vernietigen..."

8. Verzoeker diende met een brief van 4 februari 1998 bij de Belastingdienst een verzoek in om vergoeding van de kosten die waren gemaakt in de bezwaarfase met betrekking tot de aan hem opgelegde aanslagen ib/pvv 1995 en 1996. De inhoud van deze brief luidde als volgt:

"...Tengevolge van de door uw dienst behandelde belastingaangiften over de jaren 1995 (...) en 1996 (...) welke door (verzoekers gemachtigde; N.o.) bij u op correcte wijze waren

aangeleverd, zijn voornoemde aangiften door uw medewerkers beide als foutief beoordeeld. Na het beëindigen van mijn fysio-praktijk heb ik in het buitenland (Engeland) werk gevonden en ben daar sedert 28 december 1996 definitief gaan wonen. Gedurende de jaren 1995 en 1996 woonde ik dus nog in Nederland en heb dus ook mijn buitenlands inkomen in Nederland opgegeven. De door mij in Engeland afgedragen premies volksverzekeringen 1995 en 1996 zijn in afwijking van de beide aangiften steeds weer bij mij in rekening gebracht. Het zou er dus op neer komen dat ik tweemaal mijn premies volksverzekeringen zou moeten afdragen. Vanwege deze fout-beoordelingen heeft (verzoekers gemachtigde; N.o.) bezwaarschriften moeten indienen welke mij f 587,50 hebben gekost. Voorts zijn in voornoemde kosten opgenomen de bezwaren, welke vanwege een controle uwerzijds over 1994 (beëindiging fysio-praktijk) leidde tot een correctie over 1995. Voor de eveneens correct ingediende opgave hierover heeft (verzoekers belastingadviseur; N.o.) bezwaren moeten indienen c.q. overleg met uw medewerkers moeten voeren welke na herbeoordeling eveneens positief voor mij zijn uitgevallen. In verband met bovenstaande ben ik van mening dat mij ten onrechte schade is toegebracht en verzoek ik u mij derhalve het bedrag van f 587,50 te doen toekomen..."

9. De Belastingdienst antwoordde verzoeker op 29 september 1998, en liet daarbij weten dat hij niet bereid was tot vergoeding van de door verzoeker gemaakte kosten met betrekking tot de aanslagen ib/pvv 1995 en 1996. Het antwoord van de Belastingdienst luidde:

"...Op 10 juni 1998 heeft de Staatssecretaris medegedeeld dat de Belastingdienst verzoeken tot vergoeding van kosten welke zijn gemaakt in de bezwaarfase moet afwijzen (AFZ98/1467M). De Staatssecretaris verwijst daarbij naar het Besluit proceskosten fiscale procedures, welk Besluit niet voorziet in vergoeding van deze kosten. Op grond van het bovenstaande kan ik uw verzoek om vergoeding van de gemaakte kosten niet honoreren..."

B. STANDPUNT VERZOEKER

1. Voor het standpunt van verzoeker wordt verwezen naar de klachtsamenvatting onder

Klacht

, en naar hetgeen is aangevoerd in zijn brief van 4 februari 1998 (zie onder **A. 8.**). 2. Bij zijn verzoekschrift had verzoeker de volgende specificatie van de declaratie van zijn gemachtigde overgelegd:

"Afhandelen bezwaarschrift Inkomstenbelasting/Premieheffing Volksverzekeringen 1995 (juni '97) f 265,-- Controle uitspraak op bezwaarschrift Inkomstenbelasting/Premieheffing Volks- Verzekeringen 1995 (aug. '97) " 125,-- Telefonische bespreking met Belastingdienst en afhandelen bezwaarschrift Inkomstenbelasting/Premieheffing Volksverzekeringen 1996 alsmede controleren uitspraak op desbetreffend bezwaarschrift (sept./okt.'97) " 110,-- TOTAAL (EXCL. B.T.W.) f 500,--" Het in rekening gebrachte bedrag aan B.T.W. (17,5%) beliep f 87,50.

C. STANDPUNT BELASTINGDIENST/ONDERNEMINGEN ROTTERDAM 2

In reactie op de klacht deelde de Belastingdienst/Ondernemingen Rotterdam 2 het volgende mee:

"...AANSLAGREGELING EN BEZWAARPROCEDURE De aangifte inkomstenbelasting/premie volksverzekeringen 1995 te name van (verzoeker; N.o.) is bij de Belastingdienst/Ondernemingen Rotterdam 2 binnengekomen op 15 april 1996. Het betreft een aangiftebiljet O voor ondernemers. Het aangiftebiljet zelf is niet ingevuld. Aan het aangiftebiljet is vastgeniet een met behulp van een computerprogramma ingevuld "AANGIFTEBILJET O". Op het voorblad staan naast de gegevens van de belastingplichtige tevens de gegevens van de belastingconsulent vermeld. In het aangiftebiljet is vraag 1 Winst uit onderneming niet overgenomen; vraag 9d, Komt u in aanmerking voor aftrek i.v.m. buitenlandse belasting, is beantwoord met "ja 17.919"; vraag 9e, Komt u in aanmerking voor vrijstelling of vermindering van premie volksverzekeringen is beantwoord met "neen". Onder de in de aangiftebiljet opgenomen vragen staat "Ik verklaar dat de niet vermelde vragen niet van toepassing zijn." Op 25 maart 1997 is door een controlerend ambtenaar van de Belastingdienst/Ondernemingen Rotterdam 2 een controle ingesteld. Hierbij is onderzocht de aanvaardbaarheid van de aangiften inkomstenbelasting 1993 tot en met 1995. Naar aanleiding van deze controle is een rapport opgemaakt, gedagtekend 14 april 1997. In dit rapport, van het openbaar deel is een afschrift aan (verzoeker; N.o.) toegezonden, wordt onder andere het volgende opgemerkt; "5. Slotopmerkingen 5.1 Overzicht correcties 1994 meer winst f 2.420 1995 geen verrekening van Engelse loonbelasting, wel vermindering van de te betalen inkomstenbelasting middels de evenredigheidsmethode. Uit praktische overwegingen wordt de op 1994 betrekking hebbende correctie verwerkt in het inkomen van 1995. 5.2. Slotbespreking De gevolgen van het boekenonderzoek zijn met (verzoeker; N.o.) besproken. Hij kan zich met de correcties verenigen." Met dagtekening 31 mei 1997 wordt een aanslag inkomstenbelasting/premie volksverzekeringen 1995 opgelegd naar een belastbaar inkomen en premie-inkomen van f26.880. Namens (verzoeker; N.o.) wordt door gemachtigde tegen bovengenoemde aanslag bezwaar gemaakt met de volgende motivering; "Naar aanleiding van een ingesteld onderzoek op 25 maart 1997 is overeengekomen dat de desinvesteringsbijtelling ad f 1.758 ten gevolge van het beëindigen van de onderneming per september 1994, alsmede een correctie van de afschrijving ad f 662, zouden worden verwerkt in het inkomen van 1995. Wij verzoeken u echter voor wat betreft de desinvesteringsbijtelling op grond van artikel 8 lid 1 onder d om toepassing van de stakingsvrijstelling. Hierdoor wordt het belastbaar inkomen verminderd met f 1.758 tot een bedrag van f 24.922. Door cliënt is in het jaar 1995 gedurende een aaneengesloten periode van meer dan drie maanden namelijk vanaf 11 september 1995 t/m 31 december 1995, uitsluitend in Engeland arbeid verricht voor de Engelse werkgever X. te Londen. Wij verzoeken u derhalve om vrijstelling van premieheffing volksverzekeringen met betrekking tot het in Engeland verdiende loon ad f 17.919." Met dagtekening 15 augustus 1997 is vervolgens door de Belastingdienst/Ondernemingen Rotterdam 2 een verminderingsbeschikking opgemaakt. Het belastbaar inkomen is daarbij nader vastgesteld op f24.922. Bij de nadere vaststelling van het premie-inkomen is echter

een fout gemaakt. In plaats van het eerder vastgestelde premie-inkomen te verminderen met het in Engeland verdiende loon heeft men het belastbaar inkomen vermenigvuldigd met de breuk aantal dagen in Nederland inkomen genietend/totaal aantal dagen 1995 (in casu: $f \frac{24.922 \times 250}{360}$). Over de verkeerde vaststelling van het premie-inkomen is telefonisch contact geweest tussen een medewerkster van het accountantskantoor en een medewerker van de Belastingdienst/ Ondernemingen Rotterdam 2. Als gevolg hiervan is met dagtekening 19 december 1997 een tweede verminderingsbeschikking opgemaakt, waarbij alsnog een juist berekend premie-inkomen is vastgesteld. Het aangiftebiljet inkomstenbelasting/premie volksverzekeringen 1996 is gedagtekend 15 juli 1997; datum van binnenkomst bij de Belastingdienst/Ondernemingen Rotterdam 2 is niet bekend. Het uitgereikte aangiftebiljet F is niet ingevuld. Net als in 1995 is er een met behulp van een computerprogramma ingevuld "AANGIFTEBILJET F" aan vastgeniet. De vragen 9d en 9e zijn als volgt beantwoord; Vraag 9d, Komt u in aanmerking voor aftrek i.v.m. buitenlandse belasting: "ja 50.420"; Vraag 9e, Komt u in aanmerking voor vrijstelling of vermindering van premie volksverzekeringen: "ja"; Bedrag waarover de vrijstelling of vermindering berekend wordt: "50.420"; Aantal dagen voor korting premie-inkomen (maand=30dagen): "360". De aangifte 1996 is op 27 augustus 1997 administratief afgedaan. Met dagtekening 11 september 1997 heeft gemachtigde namens belanghebbende een bezwaarschrift ingediend omdat bij het opleggen van de aanslag over 1996 wederom ten onrechte premie volksverzekeringen is berekend. **Rapport Nationale ombudsman 17 december 1998 (98/562)** In het rapport van de Nationale ombudsman van 17 december 1998 (98/562) wordt de Staatssecretaris van Financiën in overweging gegeven om in het concrete geval (...) opnieuw te beslissen op het verzoek om vergoeding van de kosten gemaakt in de bezwaarfase. In zijn brief van 8 februari 1999 (...) heeft de Staatssecretaris van Financiën de Nationale ombudsman meegedeeld dat hij ook na het opnieuw in overweging hebben genomen van het verzoek van (...) geen aanleiding heeft gevonden de (...) in de bezwaarfase gemaakte (adviseurs)kosten te vergoeden. De Staatssecretaris is, kort gezegd, tot deze mening gekomen door bij de overweging te betrekken het op 1 januari 1994 inwerking getreden artikel 8:75 Awb en het daarop gebaseerde Besluit proceskosten bestuursrecht, artikel 5a Warb en het daarop gebaseerde Besluit proceskosten fiscale procedures, jurisprudentie van de bestuursrechter alsmede het door de Commissie wetgeving algemene regels van bestuursrecht op 17 september 1998 aan de minister van Justitie en de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijkrelaties aangeboden voorontwerp van wet dat ertoe strekt de Awb aan te vullen met een regeling inzake de vergoeding van in voorprocedures (bezwaar of administratief beroep) gemaakte kosten. In het perspectief van de geschetste, bij de overweging betrokken, ontwikkelingen is de Staatssecretaris van Financiën van mening dat voor het (alsnog) vergoeden van kosten in de bezwaarfase alleen dan ruimte bestaat indien de handelwijze van de Belastingdienst in deze als "ernstig onzorgvuldig" kwalificeert. **HANDELWIJZE BELASTINGDIENST/ONDERNEMINGEN ROTTERDAM 2** Vaststaande feiten: de betreffende vraag op het aangiftebiljet inkomstenbelasting/ premie volksverzekeringen 1995 (vraag 9e) is met "neen" beantwoord; de premieheffing volksverzekeringen is niet bij

het onderzoek betrokken geweest; belanghebbende is akkoord gegaan met de naar aanleiding van het onderzoek voorgestelde correcties; bij het indienen van het bezwaarschrift door gemachtigde namens belanghebbende wordt een verzoek gedaan voor vrijstelling van Nederlandse premieheffing volksverzekeringen; bij het opmaken van de verminderingsbeschikking 1995 wordt door de Belastingdienst/ Ondernemingen Rotterdam 2 een fout gemaakt, die na telefonisch overleg wordt hersteld; de betreffende vraag op het aangiftebiljet inkomstenbelasting/ premie volksverzekeringen 1996 (vraag 9e) is met "ja" beantwoord; abusievelijk vermeldt het aanslagbiljet toch een bedrag aan verschuldigde Nederlandse premieheffing volksverzekeringen; na het indienen van een bezwaarschrift hiertegen wordt de fout hersteld. Gezien het bovenstaande feitencomplex en dit geplaatst in het perspectief van hetgeen hiervoor onder het kopje "Rapport Nationale ombudsman 17 december 1998 (98/562)" is vermeld, ben ik van mening dat voor wat betreft de aanslagregeling voor het jaar 1995 niet gesproken kan worden van "ernstige onzorgvuldigheid" van zijde van de inspecteur. Nu voor het jaar 1996 de betreffende vragen op het aangiftebiljet wel juist en volledig zijn ingevuld en over het jaar 1995 dezelfde problematiek heeft gespeeld kan naar mijn oordeel niet worden gesteld dat de inspecteur bij de aanslagregeling voor het jaar 1996 de vereiste zorgvuldigheid in acht heeft genomen. In verband hiermee, alsmede in samenhang met de specifieke omstandigheden van dit concrete geval, ben ik alsnog bereid (verzoeker; N.o.) uit coudance-overwegingen het met betrekking tot het bezwaarschrift 1996 door zijn gemachtigde in rekening gebrachte bedrag van f 129,25 (f110 + 17,5% btw) te vergoeden..."

Beoordeling

1. Verzoeker diende op 4 februari 1998 bij de Belastingdienst/ Ondernemingen Rotterdam 2 (hierna: de Belastingdienst) een verzoek in om vergoeding van de kosten (adviseurskosten) gemaakt in de bezwaarfase met betrekking tot de door de Belastingdienst aan hem opgelegde aanslagen inkomstenbelasting/premievolksverzekeringen (ib/pvv) 1995 en 1996. Hij klaagt erover dat de Belastingdienst op 29 september 1998 afwijzend heeft beslist op dit verzoek.
2. Ten aanzien van de geclaimde adviseurskosten is van belang dat in dit geval geen sprake is van vernietiging door de rechter van beschikkingen van de Belastingdienst, zodat niet uit dien hoofde reeds aanspraak op schadevergoeding is ontstaan (zie

Achtergrond

onder 1.).

3. Wat betreft de aanslagregeling 1995 wordt opgemerkt dat in de door verzoekers gemachtigde ingediende aangifte ib/pvv over dat jaar is aangegeven dat verzoeker niet in aanmerking kwam voor vrijstelling of vermindering van premie volksverzekeringen. Voorts

staat vast dat voor de door verzoeker ingediende aangiften ib/pvv 1993 tot en met 1995 een controle heeft plaatsgevonden, waarbij verzoeker akkoord is gegaan met een correctie van f 2.420 op de winst van 1994 die zou worden verwerkt in het inkomen over 1995. Voorts zou geen verrekening van Engelse loonbelasting plaatsvinden, maar wel een vermindering van de te betalen loonbelasting middels de evenredigheidsmethode. Nadat de aanslag ib/pvv 1995 conform de aangifte en de bij de controle besproken correcties was opgelegd, heeft verzoekers gemachtigde een bezwaarschrift ingediend tegen de aanslag ib/pvv 1995. Eerst op dat moment deed verzoeker in afwijking van de ingediende aangifte en voornoemde correcties - een verzoek om vrijstelling van premieheffing volksverzekeringen met betrekking tot het in Engeland verdiende loon ad f17.919 alsmede om toepassing van de stakingsvrijstelling. Onder deze omstandigheden kan, hoewel achteraf gezien kan worden geoordeeld dat de Belastingdienst wellicht ook zelf bij de aanslagregeling 1995 had kunnen onderkennen dat verzoeker in de periode 11 september 1995 tot en met 31 december 1995 uitsluitend in Engeland arbeid had verricht en aldus in aanmerking kwam voor de gevraagde vrijstelling van premieheffing (zie

Achtergrond

onder 2.), met betrekking tot de aanslagregeling 1995 niet worden gesproken van een zodanig verzuim aan de zijde van de Belastingdienst dat er reden is voor een kostenvergoeding.

4. Ten aanzien van de bij de afhandeling van het bezwaarschrift tegen de aanslag ib/pvv 1995 gemaakte fout (verkeerde vaststelling van het premie-inkomen) geldt dat deze na telefonisch contact tussen verzoekers gemachtigde en de Belastingdienst is rechtgezet. Het ging hierbij om een ook voor een niet-deskundige belastingplichtige eenvoudig vast te stellen omissie aan de zijde van de Belastingdienst, die met een enkel telefoontje was te herstellen. Terzake van de kosten van dit telefonisch contact wordt opgemerkt dat het in het maatschappelijk verkeer gebruikelijk is dat dergelijke kosten zelf worden gedragen.

5. Het voorgaande in aanmerking genomen, kan niet worden gezegd dat de Belastingdienst niet in redelijkheid kon komen tot zijn afwijzende beslissing op het verzoek om toekenning van een vergoeding van de kosten gemaakt in de bezwaarfase met betrekking tot de aanslag ib/pvv 1995. In zoverre is de onderzochte gedraging behoorlijk.

6. Ten aanzien van de aanslagregeling ib/pvv 1996 geldt dat de Belastingdienst, zoals hij ook erkent, niet de vereiste zorgvuldigheid in acht heeft genomen. Immers, voor dit jaar was het aangiftebiljet wel juist en volledig ingevuld, terwijl het problematiek betreft die ook al eerder, bij de aanslagregeling 1995, uitgebreid had gespeeld. Dit betekent dat de Belastingdienst wat betreft de kosten gemaakt in de bezwaarfase met betrekking tot de aanslag ib/pvv 1996 aanvankelijk ten onrechte afwijzend heeft beslist op het verzoek om toekenning van een vergoeding van de gemaakte kosten. Op dit punt is de onderzochte gedraging niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van de Belastingdienst/Ondernemingen Rotterdam 2, die wordt aangemerkt als een gedraging van de Minister van Financiën, is niet gegrond wat betreft afwijzing van een vergoeding van de kosten gemaakt in de bezwaarfase met betrekking tot de aanslag ib/pvv 1995, en gegrond wat betreft de afwijzing van een vergoeding van de kosten gemaakt in de bezwaarfase met betrekking tot de aanslag ib/pvv 1996. Met instemming is kennis genomen van de beslissing van de Belastingdienst/Ondernemingen Rotterdam 2 om voor de kosten met betrekking tot de aanslag ib/pvv 1996 alsnog de geclaimde vergoeding toe te kennen. **BIJLAGE**

Achtergrond

1. Volgens vaste jurisprudentie van de Hoge Raad (zie NCB/Staat; VN 1993/2202 en Aharchi/Bedrijfsvereniging; NJ 1997, 164) is ingeval van een door de rechter vernietigd besluit op een bezwaarschrift sprake van een onrechtmatige daad, die voor rekening komt van het betreffende bestuursorgaan. Ingevolge deze jurisprudentie komen in zo'n geval ook kosten die zijn gemaakt in de aan het beroep voorafgaande bezwaarfase voor vergoeding in aanmerking (zie in gelijke zin rapport 98/562 van 17 december 1998 van de Nationale ombudsman). In zijn arrest van 20 februari 1988 (Boeder/Staat; VN 1998/1225) heeft de Hoge Raad beslist dat in bepaalde gevallen (aan de orde was een onjuiste wetsuitleg) ook gehoudenheid kan bestaan tot vergoeding van kosten die zijn gemaakt in een bezwaarfase die niet wordt gevolgd door beroep op de rechter.

2. Besluit uitbreiding en beperking kring verzekerden volksverzekeringen 1989 (Besluit van 3 mei 1989, Stb. 164) Artikel 10, lid 1:

"Niet verzekerd ingevolge de volksverzekeringen is de ingezetene die gedurende een aaneengesloten periode van ten minste drie maanden uitsluitend buiten Nederland arbeid verricht, tenzij die arbeid wordt verricht uit hoofde van een dienstbetrekking met een in Nederland wonende of gevestigde werkgever."

3. Mededeling verzoeken om vergoeding van kosten gemaakt in bezwaarfase (Besluit van de Staatssecretaris van Financiën van 10 juni 1998, nr. AFZ98/1467M):

"Uit het arrest van de Hoge Raad van 20 februari 1998 volgt dat indien de Belastingdienst een beschikking in de bezwaarfase herziet, het van de feiten en omstandigheden van het geval afhangt of er sprake is van een onrechtmatige daad. Bij een onjuiste uitleg van de wet is naar het oordeel van de Hoge Raad in ieder geval sprake van een onrechtmatige daad, welke tot schadevergoeding verplicht. Mij is gebleken dat belastingplichtigen naar aanleiding van het arrest van de Hoge Raad van 20 februari 1998, verzoeken om vergoeding van de kosten die zijn gemaakt in de bezwaarfase. Het arrest van de Hoge Raad heeft echter betrekking op aanslagen die de inspecteur in 1991 heeft herzien. Met ingang van 1 januari 1994 is het Besluit proceskosten fiscale procedures (BPF) in werking getreden. Dit besluit voorziet in een forfaitaire vergoeding voor de kosten die zijn gemaakt in de beroeps- en cassatiefase en niet in een vergoeding voor de kosten die zijn gemaakt in de bezwaarfase. Tijdens de parlementaire behandeling van het BPF en van het

wetsvoorstel Algemene wet bestuursrecht is opgemerkt dat vergoeding van de kosten die zijn gemaakt in de bezwaarfase slechts in bijzondere omstandigheden zou dienen plaats te vinden. De bezwaarschriftprocedure is gericht op een bestuurlijke heroverweging van een besluit en op herstel van gemaakte fouten. Verzoeken om vergoeding van de kosten die zijn gemaakt in de bezwaarfase dienen derhalve te worden afgewezen. Dit geldt eveneens indien na 1 januari 1994 een bezwaar geheel of gedeeltelijk is toegewezen en de bezwaarfase niet is gevolgd door een beroepsfase."